SENTINELA

ANUL IV, Nr. 23
6 Iunie 1943

GAZETA OSTĂȘEASCĂ A NAȚIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov C. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Strada Sărindar Nr. 5-7-9 — București
TELEFON: 3.96.62

ZIUA EROILOR

De Sfânta zi a Înălțării Domnului toată Țara a îngenunchiat în semn de recunoștință la mormintele Eroilor, dovedind o conștiință națională adâncă. Eroii sunt făuritorii gloriei românești. Luând pildă dela ei, suntem hotărîți să nu lăsăm arma din mână până la victoria finală, până la biruința drepturilor românești!

„SENTINELA"

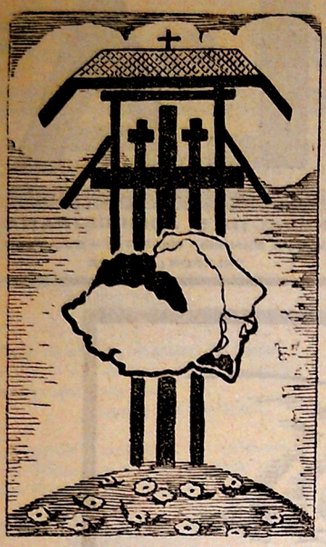

Crezul ostaşului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul ţării şi în veşnicia Neamului Românesc.
2. Port în suflet icoana României adevărate şi jur să-mi jertfesc viaţa pentru hotarele ei.
3. Indeplinesc ordinele fără şovăire şi nu mă 'nfricoşează nici primejdia, nici trufia duşmanului.
4. Urăsc de moarte: minciuna, hoţia, trădarea, fiindcă ele înjosesc şi necinstesc pe ostaşi.
5. Iubesc camarazii; ei sunt ca şi mine chezăşia libertăţii ţării, ostaşi braví în război şi lucrători harnici în uzine şi ogoare, în timp de pace.

Aşa să-mi ajute Dumnezeu.

SCHIMB DE TELEGRAME
CU PRILEJUL ZILEI EROILOR

Cu prilejul Zilei Eroilor, d-l Mareşal Ion Antonescu a primit din partea d-lui Feldmareşal von Manstein următoarea telegramă:

Domniei-Sale
Domnului
Mareşal ION ANTONESCU
Conducătorul Statului Român

Cu ocazia zilei comemorării eroilor români, mă înclin în faţa tuturor soldaţilor români căzuţi, care în lupta contra bolşevismului au murit ca eroi alături de camarazii lor de arme germani.

Feldmareşal von Manstein

D-l Mareşal Ion Antonescu a răspuns prin următoarea telegramă:

Domniei-Sale
Domnului
Feldmareşal von MANSTEIN

Vă mulţumesc din toată inima pentru închinarea adusă eroilor români.

In această zi de pioasă reculegere, gândul nostru se îndreaptă şi către bravii camarazi germani, care au căzut pentru apărarea libertăţii Europei şi cu care ostaşii români s'au înfrăţit prin luptă şi prin jertfă.

Mareşal Ion Antonescu

Patruzeci şi unu de colonei români căzuţi pe câmpul de onoare

In cartea de aur a Neamului, pe filele căreia stă înscrisă cu sânge în cununi de stejar temeinicia fiinţei noastre pe povârnişurile Carpaţilor şi văile bătrânei Dunări până la Mare, alte nume de eroi vin să se adauge.

Ca şi vuetul furtunilor năpraznice stârnite de pe piscurile străjuite de vultani, ei au pornit vijelios în dimineaţa aceea de Iunie din 1941, în fruntea regimentelor de flăcăi, pentru desrobirea pământurilor româneşti. In inimile lor răsuna ca un crez cuvintele înălţătoare ale Comandantului celui mare, care odată cu ordinul: „Vă ordon — treceţi Prutul", a mai adăugat:

„Nu şovăiţi în luptă, Ostaşi, pentrucă la sfârşitul războiului ce ducem, acele Neamuri vor avea dreptul la cuvânt, care nu s'au codit dela nicio jertă pentru biruinţa comună".

Prin armonia acestor cuvinte glăsuia însăşi fiinţa Neamului Românesc biruitor, din sânul căruia ei răsăreau ca luceferi străjuitori în cruce de veac. Au înţeles rostul poruncii şi cu zâmbetul neînfricării pe buze, au trecut undele Prutului, ale Nistrului şi mai departe peste Bug, Nipru şi Don până la Volga şi în Munţii Caucazului, mânaţi neîncetat de Soarele victoriei celei mari, tot înainte, mereu tot înainte, păşind peste leşurile duşmanului îngrozit.

Purtând în sufletul lor clocotitor de dorite biruinţi icoana României însorite şi în priviri focul sfânt al dragostei de glia străbunilor, n'au pregetat nicio clipă să-şi jertfească viaţa. Ei au fost aleşii soartei să pecetluiască prin pilda dăruirii lor totale de sânge, drepturile eterne ale Sfintei noastre Patrii, de a sta neclintită veghe la fruntariile civilizaţiei lumii.

Şi astfel, coloneii proslăviţi astăzi de întreaga suflare românească, priviţi cu admiraţie de toate neamurile care au auzit de vitejia lor, au presărat pământul străin, până departe în Răsărit de soare, cu crucile de lemn proaspăt, care sub picuri de ploaie şi reflexe de soare în asfinţit, străluceşc în albastru închenărat cu aur, ca şi Crucea lui „Mihai Viteazul", ce le împodobeau piepturile de eroi ale multora dintre ei.

Alături de spătari şi hatmani legendari, alături de Movileşti, Buzeşti şi Măräcineni, noi şi generaţiile ce ne vor urma, vom preamări numele celor ce au fost şi vor rămâne în Cartea Neamului Românesc, eroii Colonei:

Simionescu Constantin.
Manolescu Alexandru.
Trofin Ioan.
Popescu Vasile.
Palade Vasile.
Săndulescu Sava.
Popescu C. Ioan.
Runceanu Virgil.
Constantinide Mihail.
Gugleş Gheorghe.
Tarnoski Dan.
Marinescu I. Const.
Brătescu I. Ion.
Gheorghiu Alexandru.
Ionescu F. Ilie.
Petrescu Octaviun.
Ghindă Ioan.
Krestel Rudolf.
Iliescu Gheorghe.
Dinculescu N. Gh.
Antonescu Const.
Cratero Ion.
Popescu I. Ion.
Armăşescu Ovidiu.
Pleşoianu V. Ven.
Lovinescu V. Const.
Neacşu P. Ion.
Palaghiţă Ion.
Lăzărescu Alexandru.
Dintevici Ioan.
Brădăţeanu Emanoil.
Franc Carol.
Vasiliu Cornel.
Nistori Spiridon.
Ionescu D. Anghel.
Rusu D. Ioan.
Mănescu Ştefan.
Căpşuneanu Gheorghe.
Lăzărescu D. Ion.
Harcovită Dumitru.
Hâlmu Nicolae.

Din jertfa lor, România clădeşte cetatea drepturilor la viaţă paşnică, pentrucă această dăruire ne dă dreptul să cerem în faţa lui Dumnezeu şi a lumii, locul ce ni se cuvine printre Popoare pe pământ.

Cap. T. R. CHIŢULESCU GH.

ZIUA EROILOR

MOTTO:
Şi umbrele acelor cari-au căzut departe,
Păşesc în rânduri strânse cu cei ce au mai rămas.

Răsună iarăşi goarna spre zările albastre,
Şi norii de tămâie se'nalţă din amvon...
E strigătul furtunei şi-al biruinţei voastre,
Pe plaiuri basarabe, pe Volga şi pe Don.

Dormiţi pe paturi aspre de stâncă şi zăpadă,
Vulturi trăsniţi de gloanţe în sborul vostru falnic,
Eroi căzuţi cu mâna pe cruce şi pe spadă,
Din Prut şi până'la Nistru, din Nistru pân'la Dalnic.

Slăviţi să fiţi de-apururi şi neam de neam urmaşii,
Să vă cinstească jertfa şi faptele de luptă,
Voi care-aţi râs de moarte şi aţi sdrobit vrăşmaşii,
Când doină era plânsul în ţărişoara ruptă.

Venit-am toţi ca unul să ne rugăm la Domnul,
Să vă 'nvelească trupul în sfânta Lui văpaie,
Şi cetele de îngeri să vă păzească somnul...
Dormiţi, oştiri trudite, pe câmpuri de bătaie!

Subofiţer TUDOR ERACLE

Ziua Eroilor

Poporul Român, de pretutindeni, sărbătoreşte azi, cu adâncă evlavie şi emoţie, Inălţarea Domnului şi Ziua Eroilor.

Această îndoită sărbătoare înfăţişează într'un chip fericit caracteristica de totdeauna a sufletului românesc: creştin şi eroic.

Dealungul veacurilor, poporul nostru nu şi-a putut păstra fiinţa sa etnică şi glia strămoşească decât prin credinţă nestrămutată în Dumnezeu şi nepărmurita sa dragoste şi putere de jertfă pentru Ţară şi Neam.

Insufleţiţi de cele mai puternice simţăminte creştine, poporul nostru n'a râvnit niciodată la pământurile altor popoare, dar a ştiut în totdeauna să se apere, cu grele jertfe, de toţi cotropitorii care au râvnit la pământul nostru.

Războiul sfânt ce ducem acum în Răsărit pentru apărarea fiinţei noastre etnice şi a pământului strămoşesc poartă aceeaşi pecetie.

Călcând cele mai sfinte drepturi ale noastre, ţara dela Răsărit ne-a răpit Basarabia şi Nordul Bucovinei, pentru ca apoi să ne ameninţe în însăşi existenţa noastră ca Neam.

După ce s'a lepădat de Cristos, înlocuind principiile religiei creştine cu cele ale unui păgânism distrugător, împărăţia Roşie dela Răsărit s'a năpustit asupra tuturor popoarelor vecine, întinzând asupra lor mâna ei cotropitoare.

De aceea, pe sfânta dreptate, datori suntem să luptăm, cu toate puterile noastre, spre a ne apăra de pustiitoarea năzuinţă de cucerire a comunismului, duşmanul religiei şi al civilizaţiei.

Rămânând pe linia tradiţiei sale seculare de apărători ai creştinătăţii şi ai civilizaţiei, poporul Român şi-a jertfit şi de această dată, din belşug, pe cei mai vrednici fii ai săi.

In această zi sfântă a eroilor să ne îndreptăm deci gândurile noastre de adâncă şi pioasă recunoştinţă către toţi dragii noştri ostaşi căzuţi pentru Ţară şi Neam, şi păstrând un moment de reculegere, să rugăm fierbinte pe Dumnezeu să ne ajute să isbândim în lupta contra vrăjmaşului nostru, alături de scumpii noştri aliaţi.

Ca Patriarh al Ţării, trimit binecuvântările mele tuturor ostaşilor, care pe pământ, pe ape şi în văzduh, luptă pentru mântuirea noastră, după cum binecuvântată fie jertfa celor căzuţi.

Izbânda ne va veni cu atât mai deplină, cu cât vom fi mai strânşi uniţi sub steagurile Ţării, în jurul prea iubitului nostru Rege Mihai I şi sub înţeleapta şi patriotica conducere a Mareşalului desrobitor.

NICODIM
Patriarh al României

Bucureşti, „Ziua Inălţării Domnului", 1943

ROMANIA-PRIMUL.COM

Comemorarea Zilei Eroilor în Capitală

In toată ţara, în oraşe ori la sate, în Capitală ori în depărtatele cătune, pretutindeni Românii şi-au plecat genunchii în semn de rugăciune, evocând memoria luptătorilor cari şi-au dat sângele şi şi-au jertfit viaţa, spre a apăra ogorul, căminul, libertatea şi existenţa neamului întreg.

In Capitală prima solemnitate s'a desfăşurat la mormântul Eroului Necunoscut, din Parcul Carol, pe locul unde se va ridica cimitirul şi Domul eroilor neamului.

O placardă mare poartă ca inscripţie deviza ce călăuzeşte această lucrare şi pe care Mareşalul Conducător a proclamat-o acum un an: *„Să adunăm acum toţi eroi noştri, căzuţi dincolo de Prut şi de Nistru, pentru cruce şi pentru lege, pentru patrie şi pentru onoare, pentru pământuri şi pentru dreptate"*.

Iar pe plăci mai mici sunt înscrise nume istorice de vitejie românească: Griviţa, Oituz, Azov.

La ora 9 jum. au sosit reprezentantul M. S. Regelui şi d. Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, d-l profesor Mihai Antonescu, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, etc.

O companie a dat onorul.

Muzica militară a cântat imnul sacru, după care s'a oficiat serviciul religios.

După serviciul divin au depus coroane pe mormântul Eroului Necunoscut: reprezentantul M. S. Regelui, d. col. Marcel Olteanu; d-l Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului; d-l prof. Mihai Antonescu, vice-preşedintele Consiliului de Miniştri, în numele guvernului; d-l general C. Pantazi, ministrul apărării naţionale, în numele armatei; d-l amiral Tilessen, în numele armatei germane.

Intreaga asistenţă a păstrat un minut de reculegere, apoi d-l Mareşal Antonescu, d-l prof. Mihai Antonescu, d-nii generali: C. Pantazi şi I. Răşcanu, au semnat actul de fundaţie al cimitirului eroilor neamului, cu care solemnitatea s'a încheiat.

SOLEMNITATEA DELA CIMITIRUL GHENCEA

La cimitirul Ghencea au venit să se plece în faţa mormintelor: reprezentantul M. S. Regelui, Conducătorul Statului, membrii guvernului, delegaţii prietenilor şi aliaţilor noştri şi şefii autorităţilor civilei şi militare.

La solemnitatea dela Cimitirul Ghencea, d-l Mareşal Antonescu, Conducătorul Statului a ţinut următoarea cuvântare:

In această sfântă zi de închinare românească la mormintele eroilor căzuţi pentru apărarea pământului strămoşesc şi pentru afirmarea drepturilor şi credinţelor noastre naţionale, Neamul întreg îngenunche în creştinească şi caldă rugăciune, pentru slava şi odihna sufletelor acestor martiri ai existenţii lui.

Pe fapta lor măreaţă de ziditori ai Românie de ieri, de astăzi şi de mâine, pe virtuţile lor ostăşeşti, pe credinţa lor neclintită în drepturile Neamului Românesc, pe puterea lor de jertfă şi pe tăria lor în faţa vieţii şi a morţii, s'a ridicat în trecut şi vom ridica în viitor România nădejdilor noastre drepte, România adevăratelor hotare româneşti.

In faţa acestor morminte, care sfinţesc lupta noastră de totdeauna, mărturisesc credinţa Neamului întreg în biruinţa românească şi făgăduim să facem din jertfa eroilor noştri temeiuri de luptă nouă, pentru ca Românii de pretutindeni să-şi poată afirma cu fruntea sus dreptul lor la onoare şi la libertate naţională.

Vouă, eroi ai Neamului, căzuţi în lupta sfântă pentru dreptate şi pentru Cruce, pentru pământul nostru şi pentru civilizaţie, pentru onoarea noastră şi pentru viitorul copiilor noştri, vă aduc prinosul de recunoştinţă al Patriei înălţate prin jertfa voastră şi ne legăm să vă cinstim memoria şi urmaşii şi să vă urmăm jertfa, făcând altar de înălţătoare credinţă şi mândrie românească din fapta voastră nepieritoare.

OSTAŞI!

Armata noastră, înălţată pe culmile puterii de jertfă, după pilda acestor eroi, a arătat că ştie să lupte cu vitejie şi să moară cu mândrie.

Ofiţeri, dela general până la sublocotenent, subofiţeri, soldaţi şi voluntari de toate vârstele, cu un eroism ce a intrat în legendă, au înmulţit cu sacrificiul vieţii lor numărul acestor sfinte morminte ale Neamului.

Ei şi-au sdrobit sufletul şi trupul pentru a-l întregi pe al Patriei, şi-au vărsat sângele generos pentru a-l înoi pe al Neamului şi, nebiruiţi, poartă cu glorie, în lupte grele, stindardele Ţării.

Luând pildă dela ei şi dela înaintaşii noştri, suntem hotăriţi să nu lăsăm arma din mână până ce nu va răsări din nou soarele biruinţii drepturilor româneşti.

Mândru de bravii săi ostaşi, Neamul Românesc le aduce, prin mine, omagiul său de recunoştinţă şi de înflăcărată dragoste şi preţuire.

Pe jertfa lor, pe virtuţile şi vitejia eroilor noştri morţi şi vii, vom întemeia ţară nouă şi puternică, cinstită de prieteni şi temută de duşmani, în care Românul să se simtă mândru şi fericit că este Român.

Nu uităm nici jertfa bravilor ostaşi, prieteni şi aliaţi, care au luptat cu un eroism demn de marea cauză pentru care mor şi care nu este numai a lor, ci a întregei lumi civilizate.

In numele Românie aduc, în special, omagiul nostru de recunoştinţă şi admiraţie eroilor germani care au căzut luptând şi au rămas sub brazda noastră strămoşească.

La crucile lor nenumărate ne vom opri de-a-lungul veacurilor cu smerenie şi ne vom închina cu pietate ca şi în faţa crucilor eroilor noştri.

ROMÂNI ŞI ROMÂNCE,

Din mijlocul celor mai aleşi fii ai Neamului, din acest loc al onoarei şi al nemuririi româneşti, îndrept, în această zi închinată eroilor noştri, ale căror cruci nenumărate stau înşirate de-a-lungul veacurilor dela Decebal şi până astăzi şi de-a-lungul Europei din câmpiile lombarde până în crestele Caucazului, de sub zidurile Vienei până în acelea ale Stalingradului, apelul inimii mele către toată suflarea românească.

Daţi suflet din sufletul vostru, dragoste din dragostea voastră, bucurie din bucuria voastră, orfanilor acelora care s'au jertfit în această crâncenă şi sângeroasă încleştare pentru biruinţa dreptăţii Neamului şi zidirea veşniciei româneşti.

Peste grija pe care Statul o pune cu râvnă pentru ocrotirea şi creşterea orfanilor războiului, fiecare gospodărie, căreia îi stă în putere, să dea din căldura căminului familial o

(urmare în pagina 4)

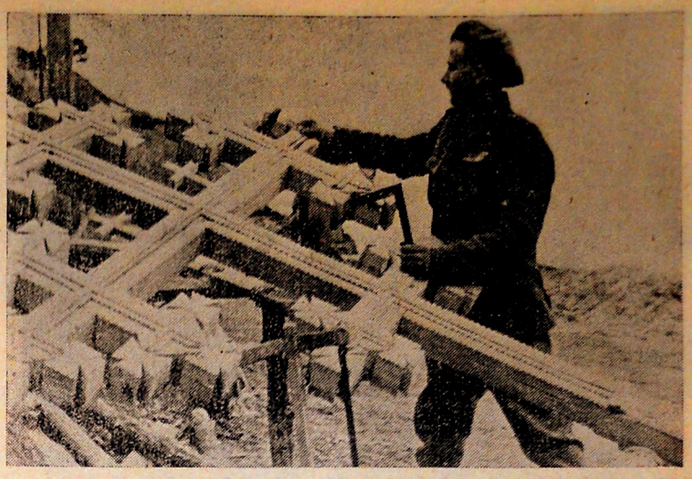

Troiţă pentru eroi cioplită de un camarad pe coasta mării

Am îngenunchiat pe Sfintele morminte

Niciodată n'au răsunat clopotele mai pătrunzător ca la Sfânta Înălţare de anul acesta; nicicând n'au fost florile mai frumoase şi rugile mai cucernice!

Mi-i sufletul încă plin de svonul de aramă al clopotelor, de glasul vibrător al goarnelor, de freamătul norodului, venit cu mic cu mare să îngenuncheze pe sfintele morminte.

La această sărbătoare între sărbători, gândul ne-a zburat cuprins de evlavie dela Acel care s'a jertfit odinioară pe Cruce, la fraţii noştri care s'au sacrificat în stepele păgâneşti ale răsăritului pentru aceeaşi Cruce, semn veşnic de credinţă şi de nădejde al Neamului.

Toate florile din grădinile Ţării au fost presărate în cimitirele eroilor şi alte flori de gând au mers departe, acolo, pe meleaguri străine, unde sunt împrăştiate cruci proaspete, cu nume româneşti, cruci albe, străjuind sfintele moaşte ale celor mai buni dintre noi.

Din cătunele prizărite în cotloanele munţilor, până în mândra Capitală a Ţării, a purces poporul la marea îngenunchere, în frunte cu preoţii şi conducătorii de oşti. Fiecare sat, fiecare oraş şi-a desfăşurat pomelnicul lui de eroi, iar numele lor a fost rostit cu mândrie în auzul mulţimii, în tăria văzduhului, ajungând până sus la tronul Dumnezeesc, unde de-a-dreapta Tatălui stau sufletele vitejilor.

N'a fost o zi de jale desnădăjduită, pentrucă eroii trecuţi în nemurire spre a da viaţă Neamului, nu se plâng.

A fost zi de senină reculegere, de lacrimi tăcute, pe obrazul mamelor şi soţiilor, fraţilor şi surorilor. Ca într'o înălţătoare baladă românească, durerea fiecăruia s'a mistuit în uriaşul svon de recunoştinţă al Neamului întreg, iar salvele de onoare ale tunurilor şi puştilor au arătat cum se cinstesc oştenii căzuţi pentru Patrie.

Am îngenunchiat pe sfintele morminte şi am ridicat ochii spre Cer şi am simţit atunci fâlfâirea sufletelor în aer şi inima pământului bătând cu putere pentru cei jertfiţi întru păstrarea gliei strămoşeşti.

Da, au fost prezenţi de ziua lor toţi cei care au sângerat pentru ridicarea României de astăzi:

Eroi ai Neatârnării!
Eroi ai Intregirii!
Eroi ai Desrobirii!

Şi în fumul de tămâe, în svon de litanii ei au vorbit cu noi şi am înţeles graiul lor care ne amintea de pecetea lor de sânge pusă pe hrisovul drepturilor noastre şi am făcut atunci sfânt jurământ pe ţărâna scumpă a mormintelor, că nu ne vom odihni până nu vom desăvârşi faptele lor, până nu vom câştiga biruinţa deplină asupra duşmanilor.

Şi atunci duhurile eroice au părut împăcate; din văzduhul luminat au pogorît cerească binecuvântare de izbândă peste plaiurile ţării, şi mai departe, peste câmpurile de bătaie ale Răsăritului, unde ostaşii români, alături de aliaţi, luptă cu înverşunare pentru Patrie şi Cruce.

I. VALERIAN

Imnul Eroilor

Presăraţi pe-a lor morminte ale laurilor foi
Spre a fi mai dulce somnul fericiţilor eroi.
Ridicaţi pe piramida nemuririi faima lor
Scriţi în cărţile de aur sufletul nemuritor.
Pe copii la sânul vostru alintaţi-i cu acest cânt,
Povestiţi-le cu fală al eroilor avânt.
Desveliţi tot adevărul şi le spuneţi tuturor
Cum muriră fraţii noştri, pentru Neam şi Ţara lor.
Şi pe sacrele morminte puneţi lacrime şi flori,
Spre a fi mai dulce somnul astor mii de luptători.
Sufletele lor măreţe către ceruri îşi iau zbor
Căci muriră fraţii noştri pentru Neam şi Ţara lor.

I. Gh. BRĂTIANU

Patrule românești pe litoralul Mării Negre

Vieața de iad din lagărele bolșevice

Ofițerul de rezervă eston August Luig declară în ziarul „Eesti Soena" următoarele:

„Până în Februarie 1942 am fost la muncă în pădurile Siberiei. Apoi am ajuns în „Corpul Eston", care se compunea din două divizii estone, un regiment de rezervă, o divizie rusă și o unitate de artilerie tot rusă. Acest corp era mult mai rău aprovizionat, înarmat și tratat decât unitățile rusești. In tot timpul instrucției nu ni s'au dat puști și făceam exercițiile numai cu bastoane. Fiecare comandant eston era dublat de unul rus. Cu toată insuficienta noastră instrucție, am fost trimiși pe front la Veliki-Luki. Până acolo mai multe „purificări" radicale au făcut ca pe frontul propriu zis să ajungă numai 2/3 din numărul oamenilor. De teamă să nu fugim, ruși aşezaseră în față o linie cu de ai lor și în spate o alta".

Locotenentul O. descrie în ziarul „Otepacae Estaja" viața în lagărele de muncă:

„O viață de desnădejde care sdrobea oamenii pentru tot restul zilelor. In viscolele Nordului oamenii trebuiau să lucreze în hainele și încălțămintea cu care veniseră din Estonia. Lipsa totală de asistență medicală, iar subalimentarea ducea la nenumărate morți prin foamete. Cădeau oamenii ca muștele. Unii se trezeau dimineața, întrebau câteceva, apoi își dădeau deodată sufletul. Alții mureau în timp ce mâncau nenorocita supă, mai mult apă".

Un alt eston, care a lucrat într'o fabrică, istorisește în același ziar grozăviile la care a asistat. Intr'o oră de repaus s'a rătăcit prin labirintul uriașei întreprinderi, a umblat prin nenumărate coridoare și s'a găsit deodată în fața unei uși neîncuiate. A deschis-o și în clipa următoare a tras-o la loc, îngrozit de cele văzute dincolo: întreaga încăpere era plină până în tavan cu cadavrele așezate în straturi ale muncitorilor morți în timpul lucrului.

Un eston care a făcut serviciul militar ca ofițer aviator în armata sovietică, fiind mai târziu arestat sub bănuiala de spionaj, vorbește despre torturile folosite ca mijloc de „cercetare" a bănuiților. A fost întins pe o bancă, i s'a așezat la fiecare ureche un megafon și călăii au răcnit neîntrerupt în aceste megafoane până când nenorocitului i-au plesnit timpanele. Operația dura câte 50 de minute cu pauze de 10 minute. Chin care dura nopți dearândul. Intre timp a mai fost vârât într'un dulap strâmt în care nu putea să stea nici în picioare nici ciunchit. Acest „interogator" a durat 11 zile și nopți. Drept mâncare i-au dat la început pâine, apoi numai pește sărat și nimic de băut. In a 12-a noapte și-a pierdut cunoștința. A fost trezit cu o lovitură de picior și i s'a pus un revolver în fața ochilor. Tragel, a răcnit disperat chinuitul. I s'a răspuns cinic că mai întâiu va fi torturat. I s'au smuls brațele și picioarele din încheieturi, până când în sfârșit omul n'a mai putut rezista și a iscălit o declarație prin care „recunoaște" că e spion.

Ziarul „Mar Soena" din Reval publică declarațiile estonilor salvați, care spun că pierderile bolșevice pe front au fost iarna aceasta formidabile. Cadavrele stau pretutindeni grămezi. Mizeria este indescriptibilă, bărbați civili nu se mai văd. Un eston care a lucrat la Leningrad, ca șofeur de camion, a cărat în medie pe fiecare noapte câte 3.500 cadavre. El socotește că în total a dus afară din oraș vreo 350.000....

COMEMORAREA
ZILEI EROILOR IN CAPITALĂ

(urmare din pagina 3)

parte și acestor copii ai sacrificiului pentru Patrie, înobilați prin jertfa părinților, luând fiecare câte unul sub scutul familiei voastre.

Aduceți-i mângâierea și iubirea de care este lipsit, fiindcă făcând astfel, vă înălțați ca oameni în fața conștiinței voastre și ca români în fața Patriei noastre.

Răspundeți cu suflet de om și cu căldură de român la acest apel, fiindcă este o datorie și o poruncă a solidarității naționale, un act de onoare și de demnitate românească, prin care vom lega, verigă de verigă, lanțul tare al generațiilor care ne-au dat și ne vor da siguranța existenței Neamului peste veacuri.

Dragostea și ocrotirea noastră, a tuturor, pentru orfanii de război, va fi astfel cel mai curat omagiu de închinare adus jertfei eroilor căzuți pentru Patrie și floarea cea mai frumoasă a recunoștinței, așezată pe aceste morminte ce străjuesc de-alungul veacurilor drumul vitejiei și gloriei românești.

ROMÂNI,

Nu uitați că acest apel al meu este o poruncă de sus și o chemare de jos.

Nu uitați că peste crucile în fața cărora îngenunchem, veghează duhurile acelora care v'au dat liniștea și vă pregătesc biruința.

Nu uitați că pentru copiii eroilor noștri aceste datorii sunt mai mari decât pentru copiii voștri.

Aduceți-i după puteri și suflet părintește în căminurile voastre și deschideți-le larg porțile inimilor și îngrijirii voastre.

Elogiul eroismului Generalului Lascăr

D-l general Hansen, șeful Misiunii Militare Germane din România, a înmânat, zilele trecute, d-nei Lascăr, soția viteazului general Mihail Lascăr, dispărut în luptele dela Don, înalta distincțiune „Frunzele de stejar la Crucea de Cavaler al Crucii de Fier", acordată de Führerul și Comandantul suprem al armatei germane, acestui mult apreciat comandant român.

Luptele dela sfârșitul anului 1942, susținute eroic de trupele germane și române la Don și Stalingrad, au glorificat deplin acest nume bine cunoscut încă din operațiunile purtate cu succes de vânătorii de munte români în Crimeea, pentru cucerirea Dealului Capela din fața cetății Sevastopol.

Este desigur o pecete a destinului faptul că șeful actual al misiunii germane din România e camaradul de arme de ieri al generalului Lascăr, camaradul care în Crimeea îi strângea mâna cu entuziasm în lupta comună.

Peste protocolul înmânării Frunzelor de stejar la Crucea de Cavaler al Crucii de Fier, se desprinde ca o evocare cu valoare de simbol cuvântul generalului Hansen, rostit în cadrul intim și tăcut al unui cămin de ostaș. Sunt frânturi de suflet în slovă de Istorie, aducerile aminte ale izbânzilor comune, când reprezentantul Führerului mărturisește pentru camaradul român: „Un exemplu de conducere meritorie și de vitejie personală".

Eroul dela Dealul Capelei și Don își primește răsplata astfel, din prinosul cuvântului de profund omagiu al camarazilor de arme și în dăltuirile de închinare ale basmului eroic, aduse în dar acasă din nemărginiri de foc și sânge.

In aceste momente evocatoare pentru vitejia generalului nostru, care în fruntea vânătorilor de munte și-a deschis drum de biruință din Bucovina până în Crimeea, pornind apoi din nou victorios cu Divizia lui de Moldoveni dela Milcov la Don, în aceste momente solemne ne învălue iarăși mireasma clipelor trăite în vălmășagul luptelor.

Prin fum flăcările tăiau lumină peste acoperișul caselor incendiate de trupele sovietice fugărite și generalul Lascăr își cumpănea gândurile în cadența pasului câtorva clipe de popas în fața comandamentului nostru, instalat provizoriu într'o stradă a orașului Dzankoi. Prin urzeala planului zilei următoare, desprindea din când în când firul povestirii victoriei dela Salikowo și între două ordine date subalternilor își rotunjea apoi convingerea și hotărîrile unei noui cuceriri glorioase.

A doua zi a pornit iarăși spre chemările îmbietoare ale profilărilor munților Iaila. Dincolo de Karasubasar mașina comandamentului ține pas apropiat de înaintare, înfruntând înămolirile de pământ rusesc, pe drumul minat înspre defileul Enysalla. Brigada general Lascăr atinge cea dintâi litoralul Mării Negre la Uskut și face apoi joncțiunea peste creste de stâncă cu trupele germane.

Puțin timp după aceea, la postul de observație al comandamentului, în fața Dealului Capella, printre copacii frânți sub bombardament vrăjmaș, în vuet jalnic de codru, schijele dau târcoale ca niște tăuni ai morții peste bordeiul generalului, în timp ce studia harta cu receptorul telefonic la ureche, ca apoi prin întunerecul nopții să coborîm povârniș de hârtoape, călăuziți de firul telefonic până în sat. Aci, la Alsu, într'o casă singuratecă, s'au scurs clipe grele de noapte, sub un bombardament înfiorător de patru ore de întunerec și ecou sinistru de munte, bombardament reluat de inamic cu aceeași intensitate în noaptea următoare.

In ziua hotărîtoare a cuceririi Dealului Capela, generalul Lascăr scapă ca prin minune de retezările ucigașe ale unei lovituri de brandt, numai cu câteva izbituri puternice de bolovani stâncoși în braț și în coapsă, acolo deasupra peșterei, numai la circa 800 metri departe de prima linie de foc.

Victoria din ziua aceea a vânătorilor de munte români a adus bravului lor comandant Crucea de Cavaler al Crucii de Fier, în Decemvrie 1941.

Spre sfârșitul anului 1942, la Don, crește din nou cu mare strălucire faima generalului Lascăr, culminând printr'o depășire legendară de eroism situații grele, pe care le înfruntă susținând onoarea armelor române, așa cum glăsuește astăzi purtătorul de cuvânt al Führerului.

Odată cu această închinare de recunoștință, persistă pe undele văzduhului, glasul familiei eroului la poșta militară radio, ca o chemare a inimii, un zâmbet senin răsfrânt peste cer de Răsărit: „... Și, cred într'o apropiată revedere".

Trofeul biruinței, încununat cu frunze de stejar, își așteaptă acasă stăpânul victorios. Intru toate acestea, ca un elogiu, se înfiripă episoade epopeice din vieața eroică a comandantului român dela Dealul Capelei și Don.

Viteazul general Mihail Lascăr le merită cu prisosință.

Lt. rez. P. TIPĂRESCU

Rugă pentru ostașii căzuți

Când chipurile toate sunt palide
[și supte
Și gândul se ridică tăcut peste
[ruine
Primește, Doamne 'n ceruri, ală-
[turea de Tine,
Pe toți ostașii noștri cari-au că-
[zut în lupte.
Inalță-le amintirea măreț peste
[milenii
Și sufletele calde cari-au sburat
[spre soare,
Preschimbă-le, Tu Doamne, în
[suc curat de floare
Să ardă în candelabre în nopțile
[de denii.
Ei au murit în inimi c'o Românie
[nouă
Și 'n ochi cu cerul nostru ferme-
[cător de 'nalt,
S'au strecurat în noapte spre
[țărmul celălalt,
Ținând la piepturi crucea cu
[mâinile amândouă.
Primește-le Tu Doamne, și cân-
[tecele lor,
Ce le-au sădit sub brazde în di-
[mineți de vară,
Și fă-le lor odihna și lespedea
[ușoară,
Cum pasul lor în lupte de-apuru-
[rea-i ușor.
Adună din adâncuri la sfânta
[sărbătoare
Cenușa înfierbântată a nopților
[senine
Și ia-i pe toți, Părinte, alături
[de Tine,
Din ceruri să vegheze spre Ro-
[mânia Mare.

CONSTANTIN SALCIA

Lt.-colonelii români jertfiți pentru Patrie

Lângă jertfa eroică a celor șaizeci și șase de generali și colonei români, căzuți în Răsărit pentru Sfânta dreptate a Patriei și pentru izbânda Europei, se alătură ofranda caldă a mănunchiului de viteji locotenenți-colonei, dăruiți sacrificiului și sublimului eroism.

Coloanele de Arhangheli se completează astfel cu un nou și impresionant șir de comandanți, porniți să despice bezna grea și amenințătoare crescută în pragul porților apusene.

Au pornit, acești bravi conducători de oști, neșovăelnici, înfiorați de măreția ceasului pentru care au fost chemați de ursitoarele destinului românesc ca să împlinească făurirea de veci a dreptelor și sfintelor hotare.

Renaște o nouă Europă, renaște o nouă viață. Alături de celelalte popoare, neamul nostru pășește senin.

Ne-am câștigat locul cinstit. Tributul plătit a fost mare, dar care dintre fiii acestei Țări ar fi șovăit, o clipă numai, să nu urmeze drumurile încărcate de glorie ale înaintașilor?

Stau mărturie vie faptele de vitejie ale întregului popor românesc. Și mărturie vie stă în fața lumii jertfa noastră înălțată pentru temelie nouă. Au sărit toți îndată, toți fiii neamului, răscoliți de clocotul strămoșilor care porunceau brat de foc împotriva cotropitorilor. Ne-am svârlit în uraganele dușmanilor și am spintecat cu pieptul vad de trecere către inima lui. Nimeni n'a pregetat să nu treacă, acolo, unde vâltoarea își căsca ochiul morții. Soldații s'au înfrățit cu comandanții și comandanții au fost cei dintâi care au dat pilda sacrificiului. Căci a lupta pentru Patrie e o datorie, dar a muri pentru ea, e suprema onoare.

Din șirul lung de locotenenți-colonei jertfiți pentru Cruce și civilizație, desprindem un mănunchiu de mucenici-eroi, avansați câțiva post-mortem și decorați cei mai mulți cu Ordinul „Mihai Viteazul":

Niculescu Vespasian.
Popescu S. Enache.
Ionescu V. Vasile.
Domițian S. Radu
Bălan Gheorghe.
Luca Emil.
Băițan Nicolae.
Poșoiu Gheorghe.
Zay Gustav.
Virtu Ilie.
Crudu Ioan.
Derlogea Mihail.
Mihăilescu Amedeu.
Rădulescu N. Ion I.
Bănulescu A. Mihail.
Pop Nicolae.
Polizu Alexandru.
Ivan Florea.
Stancu Gheorghe.
Gheorghiu Dumitru.
Popescu Petre.
Ioan M. Nicolae.
Teodosiu Constantin.
Constantinescu Victor.
Niculescu Dumitru.
Gradu Gheorghe.
Isaru M. Nicolae.
Corbeanu Alexandru.
Bucur I. Ștefan.
Bătăcui Corneliu.

Pașii lor mai răsună încă, umplând zările stepelor rusești, iar vitejia de care au dat dovadă, sunt îmboldul și crezul vitejiilor românești, care cresc zi de zi, peste înfrângerile vrăjmașilor.

Sufletele luptătorilor încleștați în vifornițele Rusiei, sunt împletite cu sufletele comandanților înălțați pe aripile slăvilor. Urcă astfel, înlănțuite, pârtia luminoasă a unui destin mare, în răspântia veacului nostru.

Depunerea Jurământului de Credință

Depunerea Jurământului în Capitală

Duminecă, 30 Mai a. c., s'a desfășurat în Capitală, într'un cadru de sărbătoare, depunerea jurământului ostășesc al noului contingent de tineri care îmbracă haina militară: 1944.

Pe încăpătorul platou al stadionului dela A. N. E. F., aliniate compact sute și sute de căști închid sub oțelul lor hotărîrea fermă de a sprijini cu armele sau cu baionetele care împung ca o mare nesfârșită văzduhul, dreptatea neamului nostru.

Rând pe rând, în grupuri dese, oștenii, în cadrul regimentelor, au jurat cu mâna pe drapel și cu frunțile descoperite, credință cerului patriei.

La sfârșit d-l General Voiculescu a ținut următoarea cuvântare:

Ostași ai contingentului 1944,

Suntem în plin război. Luptăm pe viață și pe moarte contra dușmanului cel mai periculos al neamului nostru, contra rusului bolșevic.

Ne batem alături de marii noștri aliați, Marele Reich German și Italia fascistă, pentru credință și dreptate.

Dela începutul războiului sorții au fost cu noi. Rezistența vrăjmașului a fost înfrântă, iar oștile germane și române, conduse de Mareșalul Ion Antonescu, au desrobit Basarabia și Bucovina și au cucerit Transnistria cu Odessa. Victoriile s'au ținut lanț: Sevastopolul, Cherciul, Harkovul, operațiunile victorioase din Caucaz și rezistența dela Stalingrad sunt fapte de arme făcute în inima Rusiei, fapte care vor rămâne înscrise cu litere de aur în istoria lumii.

Dușmanul însă n'a fost învins; el rezistă încă.

Ostași, în vremurile acestea măreție și pline de eroism legendar ați fost chemați pentru a depune jurământul de credință. Bărbătește, într'un glas, v'ați legat în fața lui Dumnezeu cu mâna pe drapel și sub privirile camarazilor și comandanților că vă veți face și voi datoria, așa cum astăzi camarazi de ai voștri luptă victorios în ținutul Cubanului.

Ziua de astăzi trebue să fie de o însemnătate deosebită pentru fiecare din voi și să rămână adânc săpată în mintea și sufletul fiecăruia. Legământul pe care l-ați făcut astăzi trebue să-l țineți cu orice preț, chiar cu jertfe, oricare ar fi împrejurările în care veți fi chemați mâine. Nimeni și nimic nu trebue să vă abată dela îndeplinirea jurământului.

Ostași, de azi înainte armata țării își îngroașe rândurile cu voi. De azi înainte privirile și speranțele neamului întreg se îndreaptă și către voi. De aceea, pentru ca să fiți la înălțimea îndatoririlor de ostași, pentru ca să meritați încrederea care vi s'a dat, trebue să vă ascultați și iubiți șefii, trebue să le executați ordinele, trebue să fiți disciplinați și buni camarazi și mai presus de toate să puneți toată priceperea, toată puterea de muncă, toată dragostea și sufletul vostru tânăr pentru a învăța cât mai repede și cât mai bine meșteșugul armelor.

Numai ascultând aceste sfaturi veți putea fi cu adevărat ostași desăvârșiți. Numai astfel Regele, Țara și Conducătorul Statului se vor putea bizui și pe voi, pentru ca să înscriți în Cartea Neamului noi fapte glorioase de arme.

Ostași ai contingentului 1944,

In aceste momente înălțătoare pentru voi când ați depus jurământul de credință, gândul vostru și al nostru, al celor mai bătrâni, trebue să se îndrepte către cei care ați jurat.

Să strigăm: Trăiască M. S. Regele Mihai I!

Trăiască Mareșalul Ion Antonescu, Conducătorul Statului și comandantul suprem al armatei!

Iar voua, tineri ostași, șefi și camarazii voștri mai bătrâni, odată cu urarea de sănătate și spor la muncă, vă urează că la faptele de arme la care veți fi chemați și voi să luați parte să aduceți prin fapta voastră victorie desăvârșită asupra vrăjmașului și înfăptuirea năzuințelor naționale ale Neamului și Țării Românești.

De asemenea, în toate garnizoanele din țară, la aceeași oră, recruții contingentului 1944 au depus jurământul către Țară și Rege, într'un entuziasm corespunzător clipei de față, când toată națiunea românească strâns unită în jurul Conducătorului așteaptă ziua cea mare a biruinței.

EROUL FRUNTAȘ BOȘOROGAN IOAN

După cucerirea Nalcicului, cu elanul victoriei în suflet, ne avântăm mai departe către S.-E., în urmărirea inamicului care pierdea mereu teren. Munții erau aproape și văile ce conduceau către ei se micșorau.

Inamicul în fugă s'a oprit pe valea Ardonului, încercând a rezista pe înălțimile ce străjuiau șoseaua. De partea inamicului era terenul, de partea noastră erau dorul de luptă și seceta de victorie. La Vest de șosea, înălțimele se urmau unele după altele, începând dela înălțimea de 800 metri și ajungând până la 2.000. Aceste înălțimi sunt brăzdate de văi abrupte, fagi groși, care împiedecau vederea până la câteva sute de metri. La Est de șosea erau creste mai domoale, care permiteau în bune condițiuni infiltrarea.

Când am ajuns pe aceste meleaguri se întuneca. De abia am avut timpul să facem o recunoaștere rapidă și apoi să ne înapoiem unde rămăsese sufletul acțiunii noastre: „Obuziere".

Pe o noapte întunecoasă se întind legăturile, înfruntând toate greutățile ce le oferea terenul, astfel că a doua zi la ora 5 pleacă prima lovitură din obuzierul 1, chemată să confirme precizia pregătirii din ajun.

Aerul era brăzdat de sgomotul sutelor de explozii care se repetau până departe, toate având lăcașul în prundul râului Ardon și pe înălțimile cu cazemate ce erau ocupate de inamic. Traectoriile treceau pe deasupra noastră.

Eram la un observator foarte bun. Linia inamică, ce trebuia străpunsă în aceeași zi de batalionul maiorului Ionescu, se vedea minunat și luneta descoperea orice mișcare.

Pregătirea de artilerie își face efectul, se vedeau cum sar în aer urme de ale cazematelor și copacii ce apărau mitralierele inamice. Ecoul exploziilor atinsese culmea datorită concentrării întregului divizion pe cota 1.160. O liniște se așterne în văzduh. Se terminase pregătirea de artilerie și atacul pornise. Se auzeau numai sgomotul metalic al Zebeului nostru și sgomotul înfundat al mitralierelor rusești, care își trăiau ultimile clipe.

Deodată străbate până la noi ecoul exploziile de grenade și „Ura" al vânătorilor: cota 1.160 fusese cucerită!

Cota 1 160, cheia dispozitivului, este un spin în ochii inamicului, care mereu atacă pentru a o lua înapoi, dar se isbește de tragerile de oprire a celor trei baterii viteze.

Multe zile au încercat rușii să o cucerească, dar nu au putut; obuzele noastre sburau ca nălucele, împrăștiind moartea printre atacatori.

Telefoniștii au fost cei mai încercați. Stând ziua și noaptea neclintiți la datorie, controlând și reparând firul. Comenzile se dădeau la timp: „Executați 0.105, și atacul inamic nu se putea apropia de liniile noastre. Telefoniștii vegheau necontenit pe fir, de multe ori mergând sute de metri pe burtă și legând firul metru cu metru, făcând astfel imediat posibilă intervenția artileriei.

Rând pe rând cele 4 fire întinse către observatorii înaintați erau rupte.

Soldatul Boșorogan Ioan, ctg. 1942, mereu, mereu pe fir, cade cu firul în mână. E al patrulea erou al diviziunului, sacrificându-și viața pentru îndeplinirea datoriei. A fost înmormântat creștinește în cimitirul eroilor din Alagir, va fi deapururi o pildă vie pentru cei care vor ceti pe cruce: „Eroul Fruntaș Boșorogan Ioan dintr'un Divizion de Obuziere de Munte".

Locotenent GEORGE C. NESTOR

Recruții contg. 1944 au jurat pe drapelul Țării

Vlăstarii Neamului au depus jurământul de credință

Au răsunat Duminecă, în dangătele clopotelor, tinerețile glasuri de jurământ ale recruților, înfipți bărbătește în fața drapelului, simbolul sfânt al Patriei.

In ceasul în care aceștî flăcăi au strâns în mâini și în inimi flamura tricoloră, rostind crezul ostașului în fața Națiunii și'n fața lui Dumnezeu, ecouri și frânturi de bruiuri românești luminau ca niște fulgere văzduhul lumilor.

Vlăstarii neamului pășesc în noua familie, plini de trecutul ei glorios, înseninați de aureola prezentului. Acolo sunt frații și părinții lor, prietenii și tovarășii câmpurilor și ai pădurilor. Ceea ce familia fiecărua le-a trecut în suflet, moștenirea virtuților unui popor brav, se va desăvârși sub stindardul Țării.

Vrednici și mândri sunt cei aleși să-și slujească Neamul! Pentrucă în clipa în care ai trecut pragul marei familii, ai devenit un om nou, un om chemat să înveți cel mai sublim lucru: dragostea de țară și de moarte pentru ea.

Iar în clipa în care ai rostit formula sacră de jurământ:

„In numele lui Dumnezeu"...

„Jur credință Națiunii, Regelui, Statului Român și Conducătorului"....

„Jur să lupt până la moarte pentru drepturile Țării Românești"... umerii își scuturâ poverile copilăriei și devii dintr'odată un stâlp al Țării, pentru furtunile vremurilor.

Drumul vostru, camarazi ai contingentului 1944, este neted ca și gândul vostru cel cinstit, cum la fel este al tuturor camarazilor mai bătrâni: biruința și salvarea Neamului!

Ca și ei, înțelegeți și voi acum, însemnătatea actului pe care l-ați săvârșit și sacrificiul pe care sunteți datori să-l faceți pentru Țara voastră, oridecâteori cerul ei se va înoura de furtunile vrăjmașilor.

E datoria cea mai sfântă a fiecăruia dintre noi și niciodată un Român n'a șovăit să și-o împlinească. Aveți înaintea voastră cea mai măreață pagină de istorie: doi ani de victorie deplină și de pilduitoare jertfă.

Apropiați-vă în ceasul jurământului vostru de sufletele tuturor luptătorilor încleștați în bătăliile dreptății românești.

Mândriți-vă că sunteți aleși și păziți alături de toți viteji care luptă pentru temeliile noi ale României și ale Europei.

Iar dacă sortit va fi, ca la rândul vostru să dați pildă de eroică bărbăție, s'o puteți da așa cum au dat-o camarazii voștri.

S.

UN FRATE TRANSNISTRIAN

Ne găseam pe frontul Odesei în fața cotei 94-sud Paliova. Lupta era tot mai aprigă, căci încoltisem serios pe bolșevicii care se apărau destul de dârji.

O seară molatică de toamnă coborise peste cuprinsul frământat de lupte, iar vântul, pelerin neobosit, împrăștia fumul dintre linii, din țara nimănui.

Dinspre inamicul pitulat prin ierburile înalte vin spre noi mai multe umbre. Pândarii dau alarma și focul se deslănțuie fulgerător, stricând tăcerea de mai înainte.

In sgomotul ucigător am auzit deodată un strigăt desnădăjduit:

— Nu trageți fraților, suntem Moldoveni din Râbnița...

Țevile armelor înroșite au tăcut. Cu trei soldați m'am îndreptat spre locul de unde a venit strigătul românesc. După o sprânceană de pământ, împietriți de groază, cinci făpturi omenești, stăteau cu fața la pământ, fiecare având în mână o basma albă, ca semn al voinței lor de-a trece în liniile noastre.

Erau cinci Români Transnistrieni, care îndemnați de porunca sângelui lor românesc, s'au hotărît să treacă la frații care veniseră să-i libereze din tirania veacurilor.

— „Mâinile sus și ridicați-vă", le-am ordonat eu.

Patru umbre în lumina lunii s'au apropiat de noi, iar unul a rămas mai departe cu fața la pământ.

Fusese lovit. Cu mâinile încleștate pe năframa albă, a căzut tocmai în clipa când mântuirea era aproape.

Când s'au mai liniștit, frații transnistrieni mi-au dat informații militare prețioase și apoi s'au dus pe cărarea bătută de lună, înapoia liniilor noastre.

...Erau atât de fericiți!

Astăzi or fi la casele lor, în care a coborît soarele românesc, unde-și vor aminti mereu de noaptea plină de groază când au trecut la noi.

Unul dintre ei însă a căzut și-a rămas după muchea de pământ spulberată de gloanțe. Era cel mai tânăr. Făptura lui nu se va putea umbri sub faldurile drapelului nostru, pe care el l-a văzut de mic, scuturându-și măreția peste apa ce-l despărțea de frați, la Rezina.

Pe brațele noastre românești l-am ridicat și l-am îngropat înapoia liniei noastre, lângă un salcâm. Când soarele dimineții a apărut, în jurul crucii ce sta lipită cu brațele de cer, o cunună de aur era depusă, iar în raza palidă a soarelui tomnatic am văzut scris: „Un frate transnistrian căzut la datorie", Petre Vasilache din Râbnița.

Sublt. r. MIRCEA CEAUREANU

Isprava unui escadron

Când escadronul căpitanului Constantinescu Dorel a ajuns în dreptul fermei Alexandrowska, nimeni nu s'a gândit că rușii sunt atât de aproape. Numai plotonierul Chiticaru Dumitru a avut curiozitatea să urce dealul care acoperea în parte pădurea, unde, după părerea tuturor, acolo putea să fie câteva elemente dușmane. De aceea, focul unei mitraliere bolșevice care lovea în flancul escadronului nu prea a produs cine știe ce impresie. Așa, arma asta a fost lăsată câtva timp să-și facă jocul pentru a putea fi mai bine descoperită.

Ajuns odată pe creastă, plotonierul s'a culcat la pământ, și-a dus arma înainte, și, cu ochi de vultur, a cuprins toată valea: nimic. Chiar era să pornească înapoi, dar, deodată, ca fulgerul, un șuerat năprasnic i-a trecut peste cap: bolșevicii îl căutau cu brandt-ul... Vasăzică, își face socoteala plotonierul, inamicul e cu mult mai numeros decât se crede.

Unele după altele proiectilele de tot felul se abat, ploaie, în direcția escadronului. Plotonierul a văzut deajuns. Acum, foarte liniștit, se ridică și-și duce pasul grăbit. Așa cum sare el grohile care taie din loc în loc poteca, seamănă foarte bine cu un uriaș, care și-a pus în gând să răstoarne totul în cale, după un joc care lui i se pare a fi tare firesc. Nu măsoară mai puțin de doi metri și pieptul fantastic de mare vibrează parcă sub impulsia unui permanent clocot și dacă se grăbește să ajungă în vale, e numai să-și ia în primire un tun de 75 mm.

In formație de grupe cavaleriștii se pregătesc să depășească dealul, protejați de focul brandt-urilor. Rușii răspund cu furie. Timp de câteva minute românii sunt nevoiți să rămână la pământ, ca apoi tot mai năprasnic să bătătorească drumul spre linia bolșevică, pentru a para lovitura pe care inamicul era gata s'o dea.

Proiectilele curg în neștire din toate părțile, așa că ostașul nostru e nevoit să rămână în groapa scobită în grabă.

Primele fracțiuni dușmane încearcă să întoarcă flancul drept al escadronului, ca din spate, concentric, ținând seama și de celelalte unități care presează de front unitatea noastră, să producă o mare zăpăceală în rândurile cavaleriștilor.

In această situație, plotonul sublt. Teodorescu Sebastian, acoperit de focul susținut al puștilor mitraliere, face un salt uriaș și luând contact cu prima formație atacatoare inamică, își deschide drum larg, respinge puhoiul, îl urmărește fără răgaz, izbindu-l necruțător, apoi face o manevră rapidă și cade în spatele dușmanului.

Lupta ia acum o întorsătură neașteptată. Singur la tun, prin gura țevii, plotonierul Chiticaru trage în plin și rezultatul este înspăimântător. Cu trupurile sfâșiate, bolșevicii se bălăbănesc, în timp ce resturile care amenințau să străpungă poziția noastră, sunt secerate de mitraliera sergentului major Crevenceanu Petre.

Incălziți de succesul câștigat, românii aleargă peste vale, intră în pădure, dar nicio stavilă nu-i mai oprește.

Un rusnac nedesmeticit încă din uluială și pus în siguranță de ostașii noștri, murmură plin de ciudă:

„Mândrul" regiment al lui Spacenko este distrus, distrus...

Fr. t. r. CONSTANTINESCU V.

RÂNDURI PENTRU „FLORAR"

Ințelepciunea poporului, — numind luna Mai „Florar" — a așezat-o pe treapta cea mai înaltă în șirul celor douăsprezece surate ale ei. Pentrucă numele de „floare" îl acordăm celor mai alese făpturi, atât în ce privește curățenia sufletului, cât și a gingășiei corpului. De asemenea flori presărăm acum de Înălțarea Domnului pe mormintele eroilor.

Insuși raiul, — în închipuirea poporului — nu-i decât o grădină fermecătoare plină cu flori și cu pomi pururea înfloriți. Floarea închipue tinerețe și iubire, sete de viață și nădejde renăscută. Și, desigur că poporul nostru, care a creat minunatul basm „Tinerețe fără bătrânețe", iubește cu pasiune florile.

Popor de plugari și păstori, viața lui s'a împletit dintru începuturi cu a florilor. (Insăși religia a făcut o frumoasă comparație când zice: „...Viața lui ca florile câmpului"). Florile au fost adese ori singurele tovarășe ale bucuriilor și nădejdilor lui. (De aceea poate poporul a numit pe una din ele „Lăcrămioare").

In singurătatea munților sau pe întinsul câmpiei, în adâncul văilor, ori în hățișul pădurilor, floarea l-a întâmpinat totdeauna pe Român cu petalele desfăcute, în semn de bucurie, sau cu ele aduse, după cum era și sufletul lui.

Și Românul a luat una, a mirosit-o, a admirat-o, apoi a pus-o la ureche sau la chimir, ca să-i fie talisman gândurilor și faptelor sale.

Iar din altele a rupt câteva petale și le-a presărat printre filele „Alixăndriei" sau „Genovevei de Brabant".

Românului i se pare că vede în fiecare floare o amintire, o parte a trecutului vieții lui, ori însuși sufletul vreunei odrasle sau rude scumpe pe care a pierdut-o cândva.

De aci și cântecul-bocet:

... „Dragile mamii sprâncene
„Cum o să fiți buruene;
„Dragii mamii ochișori
„Cum o să vă faceți flori"...

Iată de ce am spus că Florar, — cumulând întreaga bogăție a florilor, — se găsește pe treapta cea mai înaltă și rămâne cea mai frumoasă lună a anului.

Sublocot. D. BUNESCU

ZIUA EROILOR

In sunete de clopot, de ziua Înălțării,
Viteji între viteji, e ziua sfântă a țării!
Cu frunțile plecate pe margini de mormânte
In sunet de famfare, ostași toț înainte.

Slăviți pe toți vitejii ce fost-au în războiu
Și dusu-s'au din viață în Cerul de Eroi,
Pentru dreptatea lumii și Crucea creștinească
Primind cu măreție, o moarte vitejească.

Eroi! Suflarea Țării astăzi vi se'nchină,
Impărătind pe plaiuri, rugi pline de lumină,
La voi cu gândul, în Răsărit Românii
Duc gloria străbună în lupta cu păgânii.

Pe drumul biruinții, voi ne călăuziți,
In aprigă încleștare pe noi ne oțeliți.
Deapururi gândul nostru va fi'ndreptat spre voi.
Dormiți în pacea sfântă viteților Eroi.

Serg t. r. TEMENSCHI TRAIAN

TOCMEALA EVREEASCĂ

— Ai nuci bune?
— Am jupâne!
— Şi, mă rog, cât cëri pe-o mie?
— Lei o sută cincizeci, fie.
— Da pe-o sută, câţi bani vrei?
— Numai cincisprezece lei.
— Da pe cincizeci, ce-mi ceri plată ?
— Ei! la dracu! ... Ia odată!
Ce mă ţii în drum mereu?
— Dă-mi atuncea... de vr'un leu!

Strigături

Foicică trei granate
Osândi-te-ar şi te-ar bate
Permişoara d'astă noapte
Care ţi-o puneam la spate
Şi ziceai că nu se poate
La spate, la costişoare
La rana care te doare.

Foicică de dudău,
Bine mai trăiam şi eu
Când eram tânăr flăcău
Şi şedeam la taică-meu.

Mânce-l jalea şi amarul
P'ăl de ne-a ciuntit hotarul.
Bată-l Dumnezeu preasfântul
Pă-l de ne-a călcat pământul
Să-l văz dus în cărucior
Ca pe orice cerşetor,
De ocară tuturor
Tuturor creştinilor.

Ghicitori

Ce-i nevăzut,
De alţii neştiut,
Când îi dai drumul
Inconjoară pământul?
(Gândul)

Când ieşii afară
Lacrimi jos picară;
Luna le văzu,
Dar soarele le bău!
(Roua)

Ce să fie oare
Cu aşa lungi picioare?
Neagră, albă peste tot
Şi roşie la bot?
(Barza)

Prietenii din casă
Umblă pe sub masă,
Când se întâlnesc
Rău se mai sfădesc.
(Câinele şi pisica)

Epistoliile fruntaşului Neaţă

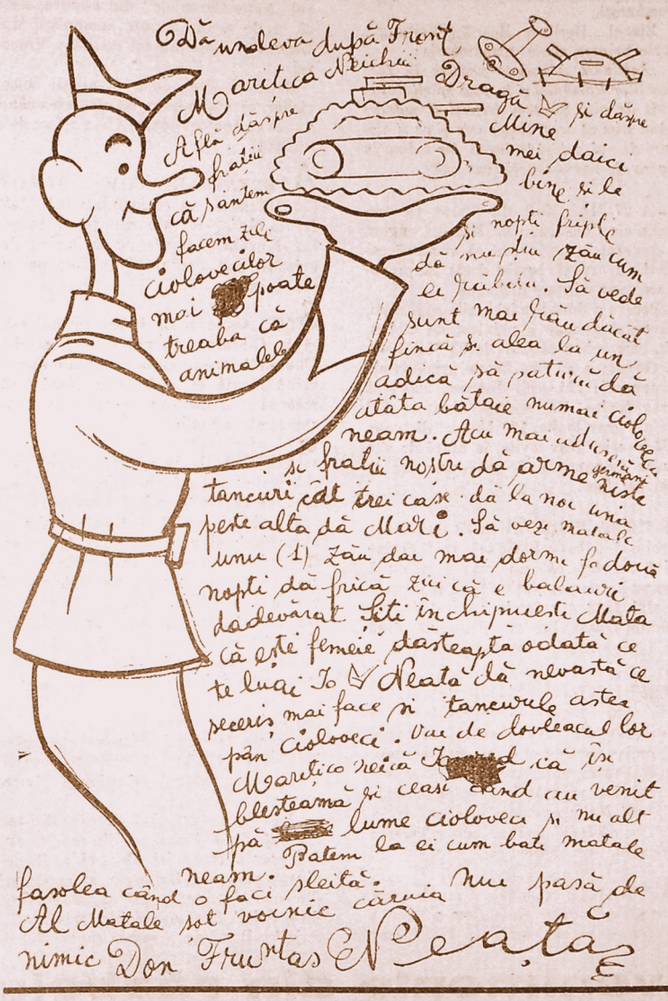

PROVERBE

Cine n'a gustat amarul
Nu ştie ce e zaharul.

In sacul legat
Nu ştii ce-i băgat.

Joci cu tichia chelului, ajungi şi tu în felul lui.

Câinele nu intră dacă nu-i uşa deschisă.

Unul mănâncă aguridă şi la altul se strepezesc dinţii.

Aluatul mic, într'o covată, toată frământătura o dospeşte.

Glume

SCAMATORIE

Blum întâlneşte pe prietenul său Schwartz, la cafenea:

— Eri, bătrânule, am fost la „Circul Parisian" unde am văzut un scamator fenomenal. Făcea minuni nu altceva.

— Spre exemplu?

— Ei bine, iată. Punea trei ouă într'o pălărie, le punea pe masă, şi până ce număra cinci, ouăle dispăreau...

— Zăăău!? Şi asta numeşti tu scamatorie fenomenală? Ei bine, află că şi eu am fost la un mare circ în Suedia. Am văzut acolo un scamator cu adevărat extraordinar...

— Ia spune mai repede, ce-ai văzut?

— Am văzut un scamator atât de extraordinar care a înghiţit un ou de vrabie şi a născut, după ce a numărat până la trei, un elefant.

— Ascultă Schwartz, eşti un mare mincinos. Cum poţi să spui tu aşa o minciună mare?

— Da tu cum poţi să spui o aşa minciună că ăla a venit cu trei ouă pe scenă, când eu n'am mai văzut ouă de nu ţiu minte?

SFAT

— Cum poţi merge d-ta desculţ, nu te dor picioarele?

— Nu, nu mă dor; de altfel nici n'aş avea cu ce cumpăra încălţăminte... e aşa de scumpă pielea şi talpa.

— Bine, dar şi pielea de pe tălpi se uzează; de ce nu-i baţi nişte cuie?!

Neaţă camuflat

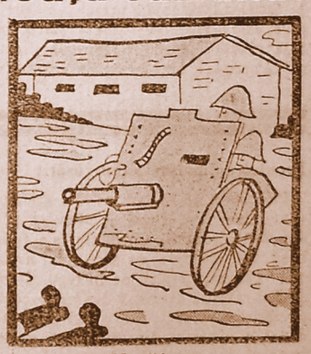

Căutaţi-l pe Neaţă?

Păţaniile fruntaşului Neaţă

de Neagu Rădulescu

De înălţare, Neaţă a adormit sub un pom şi iată ce visează...

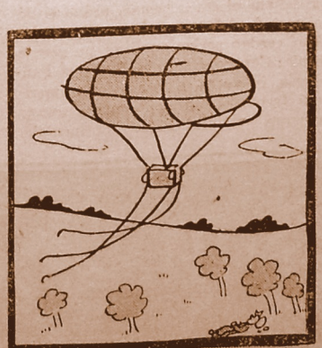

In acelaşi timp a scăpat un balon captiv...

— Văleu, cine mă apucă de centiron?

— Capela! Mi-a rămas jos capela!

(Urmare în numărul viitor)

Faptele săptămânii

DIN ŢARA

SOCIETATEA ORTODOXĂ a femeilor române din Bucureşti a înfiinţat o şcoală românească la Odesa (curs primar şi liceal), adunând acolo peste 300 fiice de moldoveni transnistrieni.

Zilele trecute, d-l Mareşal Antonescu a primit la Preşedinţie un grup de eleve dela această şcoală, interesându-se cu toată atenţia despre progresul făcut.

Apoi elevele au vizitat pe răniţii din spitalul Z. I. 367, cărora le-au arătat toată recunoştinţa pentru jertfele făcute, cântându-le diferite arii româneşti.

MINISTERUL JUSTIŢIEI sesizat de unele notiţe apărute în ziare, prin care se semnalează diferite abuzuri comise de proprietari la adresa chiriaşilor, aduce la cunoştinţa celor interesaţi că pentru sancţionarea celor ce se vor dovedi vinovaţi, urmează să adreseze plângerile lor fie direct acestui minister, fie parchetelor respective, care au primit dispoziţiuni să cerceteze cu toată atenţiunea şi urgenţa cazurile semnalate.

DE PESTE HOTARE

ŞTIRI din New-York, semnalează că generalul Arnold, comandantul suprem al forţelor aeriene ale armatelor americane, într'o cuvântare ţinută Marţi, în faţa piloţilor Nord-americani, a declarat că armatele Axei sunt bine înzestrate cu material de război şi bine echipate, dispunând totodată de şefi pricepuţi şi hotăriţi.

In concluzie, generalul Arnold a spus că au în faţa lor „un inamic de temut".

CU PRILEJUL publicării numelor ofiţerilor români (generali şi colonei, care au murit în războiul antibolşevic, ziarele germane aduc cuvinte de laudă oştirii româneşti.

Ziarul „Berliner Boersen Zeitung", scrie printre altele următoarele:

„Inclinăm drapelele noastre în faţa morţilor României şi în faţa spiritului ei atât de viu. Suntem fericiţi şi mândri când ştim că acest popor este şi va fi alături de noi, astăzi în luptă, iar mâine în opera de reconstrucţie comună".

LA 27 MAI 1943, d-l Atlee, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri englez, a declarat în parlament că aviatorii englezi nu aruncă bombe decât asupra obiectivelor militare duşmane.

Pentru a dovedi minciunile englezeşti, guvernul german a publicat un tablou, din care reiese că până la 25 Mai 1943, în Germania au fost făcute următoarele distrugeri: 191 şcoli distruse, 920 şcoli grav lovite, 108 spitale distruse, 231 spitale grav lovite, 133 biserici distruse, 494 biserici grav lovite, în afară de alte multe monumente de artă care nu se mai pot face.

ÎN URMA PIERDERILOR teritoriale, recolta din Rusia Sovietică va fi foarte mică, astfel că nu va fi destulă pentru hrana populaţiei. Cum şi în vara anului 1942 alimentele au fost puţine, situaţia bolşevicilor este disperată, dacă nu li se va trimite hrană din alte ţări.

ŞEFUL MUTILAŢILOR italieni, d-l Delacroix, a ţinut o cuvântare la sediul mutilaţilor din Roma, arătând că poporul italian care este tot una cu fascismul luptă şi va lupta pentru existenţa sa oricâte piedici va avea în cale, adăugând: *„Cu cât Italia este mai insultată şi lovită, cu atât noi suntem mai mândri şi mai siguri de viitorul ei.*

ADUNAREA anuală a Uniunii generale a sindicatelor finlandeze a ţinut o şedinţă, în cursul căreia d-l Vyori, preşedintele Uniunii, a declarat că Finlanda trebue să continue lupta până în momentul când libertatea şi independenţa sa vor fi bine asigurate. Finlanda nu trebue să se dea înapoi dela orice sacrificii cât de mari, pentru atingerea scopului final.

POPORUL ENGLEZ nu crede în desfiinţarea Internaţionalei comuniste. Ziarul „News Chronicle" din Londra, scrie că şi de acum înainte comuniştii din Londra vor aştepta tot ordinele Moscovei.

Recunosc deci, chiar şi aliaţii bolşevicilor, că Stalin a înşelat omenirea când a spus că Internaţionala III-a a fost desfiinţată.

ATENTATELE COMUNIŞTILOR din Bulgaria nu se mai termină. Astfel, la Sofia, câţiva comunişti au încercat să ucidă cu bombe pe un inginer de avioane, dar atentatorii au fost prinşi sau ucişi.

ŞTIRI sosite la La Linea, semnalează că la Gibraltar circulă svonul că d-l Churchill are intenţia ca după o scurtă vizită făcută în Africa de Nord, să meargă şi la Moscova, pentru a avea întrevederi cu Stalin.

SUB TITLUL „România, sentinela Occidentului", „La Jeune Suisse" publică un lung articol, spunând, între altele:

Este incontestabil că România şi-a asumat în bună parte apărarea Apusului. România a cunoscut invazia. Ea a trebuit să-şi concentreze toate forţele şi să consimtă jertfele cele mai sângeroase, pentru a dobândi ţinuturi care-i aparţin şi pentru care, dacă vrea să le păstreze, trebue să ducă încă multă vreme împotriva massei bolşevice o luptă omorîtoare şi costisitoare.

După ce vorbeşte de acţiunea înfăptuitoare a Dinastiei, de rezultatele războiului din 1918 şi de tragedia anului 1940, autorul articolului adaugă între altele:

„In câteva săptămâni o treime din teritoriul său şi 4 milioane de români au fost smulşi României. Basarabia, Bucovina, o parte din Dobrogea, au cunoscut din nou dominaţia sălbatică. Suportându-şi doliul, fără a-şi pierde forţa şi nădejdile, România a servit cauza Europei. Mareşalul Antonescu, alături de tânărul Rege Mihai, se străduieşte să unească şi să organizeze toate forţele româneşti. El ştie că salvarea României nu poate veni decât dela ea însăşi, iar nu dela un cuvânt de ordine al străinătăţii. El va apăra pe Cristos, Naţiunea şi Monarhia". Articolul evocă apoi intrarea României în războiu pentru redobândirea Basarabiei şi subliniază primejdia permanentă a bolşevismului.

SUB TITLUL „Războiul de onoare al României", Neues Wiener Tageblatt" scrie între altele:

„Ca un exemplu viu al virtuţilor ostăşeşti ale naţiunii româneşti, trei generali de divizie, 22 de generali de brigadă şi nu mai puţin de 41 de colonei au căzut pentru Patria lor şi pentru Europa, luptând până la ultima suflare în mijlocul trupelor ce comandau.

Intr'adevăr, acest sacrificiu de sânge a fost rezultatul însufleţirii care pornea dela comandantul suprem, prinzând într'un iureş de luptă întreaga trupă, până la ultimul soldat.

In faţa acestui document sublim, a unei convingeri de oţel trebue să amuţească până şi tendinţa de ponegrire a inamicilor.

Cei 25 de generali şi 41 de colonei care au pecetluit jurământul dat prin moartea lor în primele linii sunt garanţia unor victorii sigure".

Gazeta „Sentinela" roagă ostaşii să-i trimită, scrise, poezii, anecdote şi alte întâmplări din viaţa ostăşească.
Adresa: „SENTINELA", Str. Sărindar Nr. 5-7-9 — Bucureşti.

Evenimente din războiu

Frontul antibolşevic din răsărit

Pe frontul de răsărit, aviaţia are cuvântul hotăritor. După ce ofensiva rusească din sectorul Cubanului s'a prăbuşit, mai ales în urma succesului aviaţiei germane, astăzi, pe întregul front de Est, aviaţia germană desorganizează pregătirile sovietice, provocând găuri adânci în sistemul de comunicaţii şi de legături din spatele liniilor inamice.

Subliniem în deosebi victoria strălucită a aviaţiei de vânătoare române pe frontul Donetului, unde într'un răstimp de 25 de minute, şase avioane sovietice, făcând parte din escadrile mult superioare numericeşte, au fost doborîte de bravii noştri vânători ai văzduhului.

In total, sovietele au pierdut în cursul lunii Mai, 1.213 avioane pe frontul de Est, adică circa 40 pe zi, faţă de 143 avioane germane, care nu s'au mai înapoiat la bazele lor, în cursul lunii trecute.

Ultimele ştiri ne arată că pe frontul capului de pod Cuban şi la Velij, sovieticii au atacat în ultima zi din nou cu forţe puternice, sprijinite de blindate şi avioane de asalt. Toate încercările de străpungere au fost zădărnicite prin lupte grele, cu pierderi mari pentru inamic.

Artileria marinei a scufundat în golful Kronstadt un vas sovietic de pază.

In regiunea din spatele frontului din sectorul central a fost efectuată cu succes o altă operaţiune împotriva bandelor bolşevice, pe un teren mocirlos şi împădurit. Au fost distruse 38 de tabere şi s'au capturat numeroase arme şi provizii.

Frontul din Mediterana

O formaţiune navală inamică a încercat din nou o acţiune de bombardament împotriva insulei Pantelleria; reacţiunea imediată a artileriei italiene a obligat unităţile inamice să întrerupă bombardamentul. Un contra-torpilor din formaţiune a fost grav avariat.

De asemenea au loc lupte aeriene violente şi în celelalte sectoare ale spaţiului maritim al Italiei sudice.

Se remarcă că forţa defensivă a aviaţiei Axei în spaţiul mediteranian a crescut considerabil în ultimul timp, în urma dispariţiei frontului african şi a faptului că aviaţia italo-germană nu mai este ocupată atât de mult cu protecţia convoaielor şi paza porturilor de îmbarcare italiene, operaţiuni care-i absorbeau până deunăzi foarte multe forţe în timpul bătăliei din Tunisia. Acum, prin intensificarea apărării spaţiului italian şi printr'o chibzuită colaborare între aviaţia italiană şi cea germană, uzând şi de noi metode defensive, s'a creat un adevărat cordon aerian sprijinit pe marile insule: Corsica, Sardinia, Sicilia şi Pantelleria, înaintea căruia aviaţia americană, trebue să dea piept, spre a ajunge deasupra spaţiului Italiei continentale, cu o perdea deasă de avioane italiene şi germane.

Efectele acestei intensificări a apărării aeriene a Italiei sunt vizibile. Aviaţia anglo-americană a început să piardă cu ocazia acestor atacuri mai mult de 10 la sută din efectivele ce atacă, ceea ce depăşeşte cu mult orice pierderi obişnuite în atacurile aeriene.

Războiul japono-chinez

Forţele nipone care operează în centrul Chinei (provincia Hupe) au trecut în mai multe puncte fluviul Yang-Tse, înaintând de data aceasta direct spre Ciung-King, capitala Chinei lui Ciang-Hai-Shek. Situaţia militară a Chinei a devenit în ultima vreme foarte grea, complicându-se şi cu o adevărată catastrofă alimentară. Forţele japoneze recolteză de asemenea succese importante în provinciile Honan şi Shansi.

C. 63.195. — M. O., IMPRIMERIA CENTRALĂ, — BUCUREŞTI.